

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ - LA CASA

Σκηνοθεσία: Αλεξ Μοντόγια

Σενάριο: Αλεξ Μοντόγια, Χοάνα Μ. Ορτουέτα

Ηθοποιοί: Νταβίντ Βερνταγκέρ, Λουίς Καγέχο, Οσκαρ ντε λα Φουέντε, Ολίβια Μολίνα, Μαρία Ρομανίγιος, Μιγκέλ Ρεγιάν, Μάρτα Μπελεγκέρ

Φωτογραφία: Γκιγιέμ Ολιβέρ

Μοντάζ: Λουθία Κασάλ, Αλεξ Μοντόγια

Μουσική: Φερνάντο Βελάσκες

Χώρα: Ισπανία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 83΄

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.

Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 9 Βραβεία και 10 υποψηφιότητες Goya Awards 2025, 2 Υποψηφιότητες, Καλύτερου Β! ανδρικού ρόλου και Σεναρίου.

Málaga Spanish Film Festival 2024, 6 Βραβεία, Ταινίας, Σεναρίου, Μουσικής, Κοινού, Κριτών και Ειδική Μνεία.

Feroz Awards, ES 2025, Βραβείο ηθοποιού σε Β! ανδρικό ρόλο.

CinEuphoria Awards 2025, 2 Βραβεία, Καλύτερης ταινίας και καλύτερου ηθοποιού.

Μετά το θάνατο του πατέρα τους, τρία αδέρφια επανενώνονται στο εξοχικό που προορίζεται για πώληση. Μια τεταμένη διαμονή, η οποία ανασύρει νοσταλγικές αναμνήσεις, αποσιωπημένα

απωθημένα και εντάσεις, απειλώντας τις σχέσεις τους με ρήξη.

Υποψηφιότητες για Γκόγια διασκευασμένου σεναρίου και α' ανδρικού ρόλου για ένα δίχως εκπλήξεις, αλλά ειλικρινές και ψυχωμένο δράμα.

Ολο το βάρος κι όλη η γλύκα των οικογενειακών δεσμών με το παρελθόν, στο ντεμπούτο του Ισπανού Μοντόγια που έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Μάλαγα και κέρδισε τα Βραβεία Κοινού, Σεναρίου και Μουσικής.

Ενα σπίτι σίγουρα δεν είναι μόνο οι τοίχοι του, ούτε καν μόνο η στοργικά φυτεμένη συκιά που κάθε χρόνο ελπίζεις ότι θα βγάλει καρπούς, έστω κι αν κάθε χρόνο σε προδίδει. Αυτό που είναι ένα σπίτι διερευνά στο μεγάλο μήκος ντεμπούτο του ο Ισπανός Αλεξ Μοντόγια, κουβαλώντας μαζί του τρεις γενιές μιας οικογένειας, λάθη, ανταγωνισμούς, μυστικά, ενοχές, αγάπη: ζωή.

Σ' αυτό το απλό, χειροποίητο πατρικό σπίτι στο χωριό, με τη μεγάλη αυλή και τα φυτά και τα δέντρα της, μαζεύονται τα τρία αδέρφια με τις οικογένειές τους: ο πετυχημένος συγγραφέας Χοσέ με τη νέα του σύντροφο, ο βιοπαλαιστής Βιθέντε με τη γυναίκα και την κόρη του, η Κάρλα, η μόνο που έχει παραμείνει στην περιοχή. Ο πατέρας τους έφυγε από τη ζωή και τώρα πρέπει να καταπιαστούν με το σπίτι του, εκείνο που ο ίδιος συντηρούσε και φρόντιζε για να μπορεί, όταν δεν είχαν πολλή δουλειά ή όταν τους περίσσειε χρόνος,

να τους συγκεντρώνει εκεί και να τους βλέπει. Σ' ένα πράγμα μόνο συμφωνούν τα τρία αδέρφια: το σπίτι πρέπει ν' αδειάσει και να πουληθεί. 'Η μήπως όχι; Ο Μοντόγια διασκεύαζε το ομότιτλο graphic novel του Πάκο Ρόκα, σε μια ταινία ζεστή και φυσική, όσο το φυσικό φως που χρησιμοποιεί ο Γκιγιέμ Ολιβερ στη φωτογραφία του, στις σκηνές που κυλούν σαν σε φυσικό χρόνο, μεταξύ της αναστάτωσης του παρόντος και της μνήμης του παρελθόντος που το καθένα από τα παιδιά και τα εγγόνια ανασύρουν λίγο πριν τον οριστικό αποχαιρετισμό.

Χωρίς μεγαλοστομίες, συγκροτημένα και γλυκά, η ταινία θα μιλήσει για τον χρόνο που περνά, τα όνειρα που έγιναν ή δεν έγιναν πραγματικότητα, τις ανάγκες που αλλάζουν με την εποχή, αυτόν το σύνδεσμο με το παρελθόν που γίνεται τέτοιο βάρος στην καθημερινότητα - εκτός αν μια αφορμή σε κάνει να το ξαναγαπήσεις. Μια μικρή ταινία για μικρές ζωές, συγκινητική επειδή είναι τόσο προσωπική και τόσο κοινό βίωμα, μια επισημάνση ότι μια απλή μεταφύτευση μπορεί ν' αρκεί για να κρατηθεί ζωντανή η ιστορία των ανθρώπων.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

Οι οικογενειακές εντάσεις έχουν μια ξεχωριστή ικανότητα να κλονίζουν βαθιά το μέσα σου, περισσότερο από κάθε άλλη αντιπαράθεση. Αυτό ακριβώς διαπιστώνουν και οι πρωταγωνιστές της ταινίας, τρία αδέρφια τα οποία μετά την απώλεια του πατέρα τους επανενώνονται στο εξοχικό όπου έμενε μέχρι πρότινος και πλέον προορίζεται για πώληση. **Η παραμονή τους εκεί, εκτός από νοσταλγικές αναπολήσεις, ανασύρει προσωπικές έριδες και αποσιωπημένα απωθημένα, τα οποία απειλούν τις σχέσεις τους με ρήξη.**

Έως ότου καθοριστεί το μέλλον τους, τόσο των ίδιων όσο και του σπιτιού, ο σκηνοθέτης **Άλεξ Μοντόγια** αφουγκράζεται στοργικά αυτό που "τρώει" κάθε ήρωά του, θέλοντας διακριτικά να αναδείξει την αξία της ενσυναίσθησης και της επικοινωνίας που φαίνεται ότι εκείνοι έχουν ξεχάσει να χρησιμοποιούν για να πλησιάσουν τον άνθρωπό τους. Έτσι, με σαφή ειλικρίνεια και νοιάξιμο, το "Πατρικό" εξελίσσεται σε ένα ψυχογραφικών ποιητών δράμα που απολύτως εύλογα θα συγκινήσει, αλλά από την άλλη δύσκολα θα εκπλήξει, αφού η διάχυτη σεναριακή προβλεψιμότητα στρέφεται εις βάρος του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΤΕΑ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Έγραψαν για την ταινία:

«Δεκάδες συναισθήματα έρχονται στην επιφάνεια όταν απομακρυσμένα αδέρφια συναντιούνται στο πατρικό τους λίγο καιρό αφού πέθανε ο πατέρας τους. Μελαγχολικά γοητευτική, η ταινία απεικονίζει το

άβολο αλλά ταυτόχρονα καθησυχαστικό συναίσθημα της επιστροφής στο σπίτι. Τα φλάσμπιακ πλαισιώνουν επιδέξια την ιστορία και μας δείχνουν τις δυναμικές της οικογένειας, που ξετυλιγόνται στην οθόνη σαν ένα τρυφερό ημερολόγιο αναμνήσεων». **Variety**

«**Μια θεραπευτική και όμορφη οικεία ταινία**, Το Πατρικό δεν θα ήταν αυτό που είναι χωρίς τους υπέροχους ηθοποιούς του που φέρνουν αξιοθαύμαστη φινέτσα και αυθεντικότητα». **El Pais**

«Ο Άλεξ Μοντόγια μετουσιώνει το κόμικ του Paco Roca σε ένα ταξίδι μέσα στις ρωγμές των γενιών, τα κενά της μνήμης και τα αζεπέραστα χρωστούμενα των παιδιών στους γονείς τους». **El Mundo**

«Με τα σωστά τοποθετημένα φλάσμπιακ και το ευαίσθητο πορτρέτο της παιδικής ηλικίας, Το Πατρικό **σε αγκαλιάζει σφιχτά** και με ακρίβεια και ευγένεια φέρνει αυτή τη λάμψη στα μάτια σου όσο ψάχνεις για το παλιό πικάπ στην αποθήκη του σπιτιού σου». **Fotogramas**

«Καταπληκτική ταινία με μεγάλη **ενσυναίσθηση** που εκφράζεται από τους χαρακτήρες και τις καταστάσεις, κομψή και ευαίσθητη μουσική και χρήση της κάμερας που εκτιμά τις λεπτομέρειες οδηγώντας την ταινία σε εκείνη την οικεία περιοχή των αναμνήσεων που όλοι φυλάμε σαν θησαυρό. Γι' αυτό και η ταινία προκάλεσε όχι μόνο **μεγάλο χειροκρότημα** αλλά και **πολλά δάκρυα** στο Φεστιβάλ της Μάλαγα». **Cineuropa**

«**Μια από τις καλύτερες ισπανικές ταινίες της χρονιάς** και μια φανταστική μεταφορά του κόμικ του Paco Roca». **EspinoF**

ÁLEX MONTOYA

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός, γεννήθηκε το 1973 στη Valencia, Ισπανία. Για τις ταινίες του έχει κερδίσει 29 Βραβεία και 32 υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: Το πατρικό (2024), Malditos Pandilleros (short 2023), Insuficiente (Short 2023), Lucas (2021), Η συνέλευση (2019), Vampiro (Short 2016), El Tío (Short 2013), Lucas (Short 2012), Maquillaje (Short 2011), Marina (Short 2010), Cómo conocí a tu padre (Short 2008), Abimbowe (Short 2008), Moscardón (a.k.a. Bumblebee) (Short 2007), El punto ciego (Short 2005), ¿Y si hacemos un trió? (Short 2004), Hotel y domicilio (Short 2004), Gris (Short 2003), Si quieres puedes (Short 2002), Te quiero (Short 2002), REC (Short 1999).